

8 PÄIVÄÄ ENSI-ILTAAN

Suomi, 2008

Ohjaus ja käsikirjoitus: Perttu Leppä

Näyttelijät:

Vilma – Laura Birn

Lauri – Mikko Leppilampi

BB – Elina Knihtilä

Noora – Iina Kuustonen

Kummitus – Unto Helo

Kummitus – Timo Lavikainen

Ohjaaja – Antti Reini

Jenni – Ada Kukkonen

Kuvaus: Jyrki Arnikari

Musiikin tuottaja: Pauli Hanhinen

Lavastus: Pirjo Rossi

Puvustus: Ella Brigatti

Maskeeraus: Hannele Herttua

Ääni: Olli Pärnänen

Leikkaus: Kimmo Taavila

Ikäraja: K7

Kesto: 1 h 52 min.

Genre: komedia, romantiikka

Elokuvan levitys: FS Film Oy

Tuotantoyhtiö: Juonifilmi Oy

Oppimateriaalin tehtävät sopivat yläkoulun 9. luokan, lukion ja ammatillisten oppilaitosten tunneille mm. äidinkielen ja kirjallisuuden opetukseen.

Oppimateriaalin teemoja: William Shakespeare, Romeo ja Julia, Verona, teatterimaailman uskomukset, gootit ja muut nuorisotrendit, elokuvatähteys

SYNOPSIS

Maailman tunnetuimman rakkaustarinan, Romeon ja Julian ensi-iltaan on aikaa kahdeksan päivää. Juliaa esittävä Noora (Iina Kuustonen) loukkaantuu, ja sijaiseksi pestataan näytelmän kuiskaaja Vilma (Laura Birn), joka kantaa taakkanaan menneisyyden kokemusten kasvattamaa lavakauhua. Asia mutkistuu entisestään kun Vilma ihastuu vastaanäyttelijäänsä Lauriin (Mikko Leppilampi) Nooran tehdessä kaikkensa, ettei Vilman ja Laurin yhteispeli onnistuisi lavalla tai sen ulkopuolella. Noora haluaa takaisin näyttämölle hinnalla millä hyvänsä.

Vilmalla on kuitenkin kulisissa ystäviä gooteista kummituksiin, jotka yrittävät kaikin tavoin auttaa häntä voittamaan itsensä ja pelkonsa, niin esiintymisessä kuin rakkaudessaakin.

VINKKEJÄ ELOKUVAN KÄSITTELYYN

William Shakespeare

Tutustukaa maailman tunnetuimpaan kirjailijaan William Shakespeareen ja hänen tuotantoonsa. Millä tavalla Shakespeare näkyy edelleen länsimaaisessa taiteessa ja kulttuurissa?

William Shakespeare (kastettu 26. huhtikuuta 1564 – k. 23. huhtikuuta (juliaaninen kalenteri) / 3. toukokuuta (gregoriaaninen kalenteri) 1616) oli englantilainen näytelmäkirjailija ja runoilija. Häntä pidetään yhtenä merkittävimmistä kirjailijoista kautta historian ja eräänä etevimpänä englannin kielen taitajana. Shakespeare kirjoitti useita näytelmiä, niin tragedioita kuin komedioita, sonetteja ja runoja. Shakespeare kirjoitti teoksensa vuosina 1585–1613, mutta näytelmien kirjoitusjärjestystä ei tiedetä varmasti.

William Shakespeare syntyi vuonna 1564 Stratford-upon-Avonissa Englannissa isä John Shakespearelle ja äiti Mary Ardenille. Isä oli menestyvä kauppias ja raatimies, äiti vanhaa vaurasta sukua. Molemmat vanhemmat olivat todennäköisesti lukutaidottomia - vaikka isä toimi korkeimmillaan Stratfordin pormestarina, hän kirjoitti nimensä aina puumerkillä. Isä tiedetään myöhemmin löytyneen testamentin perusteella katoliseksi, ja ajan katolisten vaino saattoi olla osasy syy hänen elämänsä loppupuolen talousongelmiin. Shakespeare kastettiin 26. huhtikuuta, ja kasteen ajankohdan mukaan on syntymäpäiväksi arveltu 23. huhtikuuta. Arvio on melko perusteeton ja lienee lähtöisin siitä, että kyseinen päivä on Pyhän Yrjön päivä, joka 1800-luvulla katsottiin Englannin kansallisorunoilijalle sopivaksi syntymäpäiväksi. Vaikka Shakespearen koulunkäynnistä ei ole säilynyt mitään kirjallista tietoa, useimmat tutkijat uskovat että hän opiskeli King's New Schoolissa Stratfordissa, joka luultavasti tarjosi tiiviin koulutuksen latinan kielipista ja antiikin kirjallisuudesta.[1]

Shakespeare nai 18-vuotiaana Anne Hathawayn 28. marraskuuta 1582 ja he saivat kaikkiaan kolme lasta, tyttöt Susanna ja Judith sekä pojan Hamlet. Tiedot 1580-luvun puolivälistä eteenpäin ovat niukat, kunnes vuonna 1592 Shakespearen nimi mainitaan ensimmäisen kerran Lontoon teatteripiireissä. Anthony Holdenin mukaan Shakespeare muutti Lontooseen ehkä vuonna 1587, jolloin The Queen's Men-näyttelijäseurue kävi Stratfordissa. Hän toimi ennen näytelmäkirjailijaksi alkamistaan, ja ajoittain sen jälkeenkin, näyttelijänä. Mahdollisesti hän teki sitä ennen myös aputoita näyttelijäseurueelle.[1] Vuonna 1594 hän ilmeisesti liittyi suosittuun The Lord Chamberlain's Men -näyttelijäseurueeseen, jonka osaomistaja hänestä tuli. Kuningatar Elisabet I:n kuoleman jälkeen kuningas Jaakko I otti seurueen suojelukseensa, se nimettiin The King's Meniksi ja sai esityspaikakseen Globe-teatterin. Teatterin palon n. 1610 jälkeen Shakespeare vetäytyi takaisin Stratfordiin.

Shakespeare kuoli 23. huhtikuuta 1616, mahdollisena syntymäpäivänään. Hän oli naimisissa Annen kanssa kuolemaansa asti.

Näytelmät

Komediat

- * Hairahduksia, 1590–94
- * Kaksi nuorta veronalaista, 1590–96
- * Paljon melua tyhjistä, 1598–99
- * Kuinka äkäpussi kesytetään, ehkä n. 1593–94
- * Turhaa lemмен touhua, 1594–97
- * Juhannussyön uni, 1594–97
- * Venetsian kauppias, 1594–97
- * Loppu hyvin, kaikki hyvin, 1594–1609
- * Miten haluatte, 1599–1600
- * Loppiaisaatto, 1600
- * Windsorin iloiset rouvat, 1600–01
- * Mitta mitasta, 1601–03
- * Pericles, 1607–08
- * Cymbeline, 1607–19
- * Talvinen tarina, 1608–11
- * Myrsky, 1611

Tragediat

- * Romeo ja Julia, 1594–96
- * Troilus ja Cressida, 1601–02
- * Coriolanus, 1607–08
- * Titus Andronicus, 1589–93
- * Timon Ateenalainen, ehkä n. 1604–10
- * Julius Caesar, 1598–99
- * Macbeth, 1605–08
- * Hamlet, 1600–01
- * Kuningas Lear, 1605–06
- * Othello, 1602–11
- * Antonius ja Kleopatra, 1606–07

Historialliset näytelmät

- * Henrik VI (kolme osaa), 1588–92
- * Kuningas Juhana, 1590–97
- * Kuningas Rikhard III, 1591–94
- * Kuningas Rikhard II, 1594–95
- * Kuningas Edward III, 1595
- * Kuningas Henrik IV ensimmäinen osa, 1596–97
- * Kuningas Henrik IV toinen osa, 1597–99
- * Kuningas Henrik V, 1599
- * Henrik VIII, 1612–13

Runous

- * Shakespearen sonetit
- * Venus ja Adonis, 1592–93
- * Lucrese, 1593–94
- * The Phoenix and Turtle, 1600–01

(http://fi.wikipedia.org/wiki/William_Shakespeare)

Lisää tietoa William Shakespearesta:

Anthony Holden: William Shakespeare,
Gaudeamus 2004, Kaisa Sivenius (suom.)

Otavan suuri kirjallisuustieto, toim. Risto Rantala
ja Kaarina Turtia. Otava Keuruu 1990

Otavan suuri ensyklopedia 16. Otava Keuruu
1980
<http://www.bardweb.net/>

Romeo ja Julia**1. Tutustukaa maailman kuuluisimpaan rakkaustarinaan; Shakespearen Romeoon ja Juliaan. Keskustelkaa siitä miksi luulette sen olevan edelleen niin tunnettu ja kuuluisa. Mikä Romeon ja Julian tarinassa kiehtoo edelleen?**

Romeo ja Julia (englantilainen alkuteos Romeo and Juliet) on William Shakespearen tragedia kahdesta rakastavaisesta; Romeo Montaguesta ja Julia Capuletista, joiden suvut olivat olleet riidoissa niin kauan kuin voitiin muistaa. Useissa muissakin Shakespearen näytelmissä on käytetty rakkauden ja kuoleman yhdistävää Liebestod-motiivia. Alun perin tarina ei ole Shakespearen keksimä, vaan hän on käyttänyt pohjana englantilaista runoa, joka on käännös ranskalaisesta runosta, joka puolestaan on käännös italialaisesta runosta. Shakespeare oli kuitenkin ensimmäinen, joka kirjoitti siitä näytelmän.

Aiheesta on tehty monia elokuvia, oopperoita ja baletteja, uusimpana William Shakespeare's Romeo and Juliet.

Jos yleiskielessä joitakuuta kutsutaan Romeoksi ja Juliaksi, tarkoitetaan yleensä romanttisia rakastavaisia.

Tarina

Näytelmä alkaa kuoron lausumasta runosta, johon on tiivistetty koko kirjan tapahtumat. Yleisö siis tietää alusta asti, että kirjan päähenkilöt kuolevat.

Montagueiden ja Capuletien palvelijat ovat sanaharkassa keskenään. Tämä johtaa katutappeluun, jonka ruhtinas lopulta tulee katkaisemaan. Tästä voimme tehdä ensipäättelmät Montagueiden ja Capuletien suhteesta. Jopa nimittäin itse herra Montague ja herra Capulet

olisivat osallistuneet tappeluun, mikäli heidän vaimonsa eivät olisi kieltäneet.

Capulet järjestää juhlat, jonne Romeo, hänen serkkunsa Benvolio sekä hänen ystävänsä Mercutio (ruhtinaan sukulainen) tulevat kuokkimaan. Romeo haluaa nimittäin nähdä rakastettunsa Rosalinan, jolta ei kuitenkaan saa vastarakkautta. Näissä juhlissa Romeo tapaa Julian ensimmäisen kerran ja nuoret rakastuvat toisiinsa ensisilmäyksellä.

Romeo menee salaa tapaamaan Juliaa kuuluisassa parvekekohtauksessa ja nämä kaksi avioituvat heti seuraavana päivänä Veli Lorenzon kammiossa.

Juuri kun Romeo tulee ulos kammioista, seuraa riita Montagueiden ja Capuletien välillä, kun Tybalt, Julian serkku, haastaa Romeon tappeluun. Romeo kieltäytyy, sillä hän on juuri nainut Julian. Mercutio haastaa Tybaltin tappeluun osoittaakseen, etteivät Montague ole Capuleteja huonompia. Tämän tappelun tuloksena Mercutio kuolee. Romeo raivostuu silmittömästi ja yhtään ajattelematta hän hyökkää Tybaltin kimppuun ja tappaa hänet. Romeo ajetaan tästä hyvästä maanpakoon, mutta hän ei kuitenkaan lähde, vaan piiloutuu Veli Lorenzon luokse.

Julia on todella surullinen Romeon tuomiosta. Hänen vanhempansa luulevat, että Julia suree Tybaltin kuolemaa ja päättävät piristää häntä sopien häät ja laittaen Julian avioitumaan kreivi Parisin kanssa. Julia kertoo kuitenkin Veli Lorenzolle mieluummin kuolevansa kuin naivansa Parisin. Hän saa Lorenzolta vahvaa yrttiuomaa, joka vaivuttaisi hänet sikeään uneen ja muut luulisivat hänen olevan kuollut. Lorenzon sanojen mukaan Julia heräisi hautaholvissa ja Romeo olisi silloin siellä ja sitten he voisivat karata yhdessä Veronasta.

Kaikki ei kuitenkaan mene ihan suunnitelmien mukaan. Hääpäivän aamuna Julian imettäjä löytää tytön "kuolleena" ja häät muuttuvat hautajaisiksi. Romeo saa tiedon Julian kuolemasta omalta palvelijaltaan ja ryntää suin päin ostamaan myrkkyä. Veli Lorenzo on lähettänyt kollegansa viemään Romeolle kirjeen, jossa hän kertoo Julian oikean tilan ja antaa tälle ohjeita, miten toimia. Tämä kirje ei kuitenkaan pääse perille.

Romeo menee hautausmaalle, jossa hän näkee Parisin, tappaa hänet ja vie hänet Capuletien sukhautaan, suureen kiviholviin. Romeo menee myös itse sisälle, juo myrkyn ja kuolee. Lorenzo tulee paikalle liian myöhään ja kun Julia herää, tyttö huomaa, että Romeo on kuollut ja tappaa

itsensä Romeon tikarilla. Kun Montague ja Capuletit saavat tietää, mitä on tapahtunut, he sopivat kauan kestäneen riitansa.
(http://fi.wikipedia.org/wiki/Romeo_ja_Julia)

KS. Romeo ja Julia –näytelmän suomennos täältä:
<http://fi.shakespeare-1.com/romeo-ja-julia/>

2. Romeon ja Julian tarina sijoittuu Veronaan, Italiaan. Sanotaan, että jokaisen Veronassa kävijän tulee käydä katsastamassa Via Cappello –kadulla numero 23:ssa sijaitseva talo, jossa Shakespearen näytelmän Julia asui. Siellä kaikki naiset voivat Julian tapaan seisoa parvekkeella, joka inspiroi Shakespearea. Tutustukaa Veronaan mm. osoitteessa: www.tourism.verona.it.

Teatterimaailman uskomukset

1. Teatteriin ja teatterilaisuuteen liitetään erilaisia uskomuksia, tapoja, rituaaleja ja taikauskoa. Vierailkaa lähiteatterissa tai pyytäkää jotakuta näyttelijää tai muuta teatterilaista kertomaan näistä uskomuksista. Elokuvassa 8 päivää ensi-iltaan nämä uskomukset ovat voimakkaasti läsnä.

Lukekaa myös ohessa oleva Helsingin Sanomien artikkeli Teatterissa kummittelee:

"Teatterissa kummittelee

*Näytöksen onnistumiseksi on käyttäydyttävä sääntöjen mukaan
Rituaalit luovat turvallisuutta.*

Julkaistu: 10.4.2006 lehdessä osastolla Elämä & Terveys

Helsingin Sanomat

Eri ammateissa on omat rituaalinsa onnen takaamiseksi. Merimiehet, pelurit, kaivostyöläiset ja näyttelijät toimivat ammateissa, joissa he ovat joko luonnonvoimien, yleisömenestyksen ja silkan sattuman armoilla.

Ei siis ihme, että näihin ulkopuolisiin voimiin yritetään vaikuttaa taikakeinoin.

Teatteriala lienee taikauskoisimmista päästä. Näyttelijöillä on tiukat säännöt siitä, mitä saa tehdä ja mitä ei, jotta näytös onnistuisi.

Muutamat asiat ovat ehdottomasti kiellettyjä, muuten ei hyvä seuraa.

Kenraalinäytöksessä ei saa taputtaa. Onnentoivotuksia ei saa sanoa ääneen, vaan kollegalle toivotetaan onnea esitykseen potkaisemalla polvella peffaan. Viheltäminen on teatterissa kielletty, paitsi jos se kuuluu esitykseen. Kenkiä ei saa nostaa pöydälle tai säilyttää pöydällä, listaa loimaalainen teatteriohjaaja Sari Äikää.

Kukaan ei enää muista, mistä kielletyt tavat ovat peräisin, mutta niitä noudatetaan teatterimaailmassa edelleen. Johtuneeko alaan liittyvästä luovuudesta, kun tapojen noudattamiseen suhtaudutaan suurella intohimolla.

Turkulainen, Suonenjoella asuva teatteri- ja ilmaisuaineiden opettaja Harri Helin kertoo nuorempana erehtyneensä viheltämään teatterissa. Seuraukset olivat dramaattiset. Häneltä "nostettiin seinälle" ja kerrottiin, että teatterissa ei saa koskaan viheltää.

Oppi meni perille kerrasta, Helin sanoo.

Eri paikkakuntien teattereissa on erilaisia perinteitä. Esimerkiksi onnentoivotuksen sijasta voi olla jossain teatterissa parempi sanoa: "Katkaise jalkasi".

Harri Helinin mukaan kielletyt asiat ovat kuitenkin suurin piirtein samat jokaisesta teatterissa ja lienevät peräisin todellisista tapahtumista tai ovat jopa toisten ammattien tavoista lainattuja.

Taikauskoisten tavat luovat turvallisuutta, vaikka niiden voimaan ei uskoisikaan.

Rituaalien noudattamatta jättäminen herättää meissä levottomuutta. Jossakin mielen sopukoissa lymyilee pelko siitä, miten käy, jos jättää rituaalin suorittamatta.

Ihminen tarvitsee rituaaleja elämän siirtymäkohtiin.

Syntymä, kuolema, yhteen liittyminen, eroaminen ovat kaikki kynnyseltä toiselle siirtymistä.

Riittien avulla yritetään rauhoittaa elämässä tapahtuneet mullistukset ja kriisit.

Juhlaseremoniat mahdollistavat jonkin asian päättämisen, jonka jälkeen voi turvallisesti palata arjen rutiineihin.

Sitä paitsi: mitä olisi elämä ilman uskoa johonkin sellaiseen, mitä ei voi järjellä selittää? Rituaalit antavat turvaa.

Lisäksi muutamia muita uskomuksia liittyen teatteriin:

"Musta kissa teatterissa tuo hyvää onnea."

"Keltaiseen liittyy epäonni, mm. uskomusten mukaan teatterin esirippu ei saa koskaan olla keltainen. Joidenkin tapojen mukaan lavastuksessa ei käytetä keltaista tai vaatteissa vihreää, ellei niitä todella tarvita. Näillä väreillä kuvattiin aiemmin paholainen mysteerinäytelmissä."
(<http://www.coloria.net/kulttuurit/teatteri.htm>)

"Näyttelijä ei saa puhdistaa omaa meikkipeiliään, sillä se tietää huonoa onnea. Vanhempi näyttelijä voi luovuttaa jäniksen käpälän (käytetään puuterin levitykseen) nuoremmalle kollegalleen lahjaksi tuottamaan onnea. Ja jos näyttelijältä tippuu plari harjoituksissa, häntä tulee pussata, jotta välttyään pahalta onnelta esityksissä. Ensi-illan onnentoivotuksiin ei saa vastata kiittämällä - se tietää huonoa onnea."

(Porin teatterin näyttelijän Maarit Lehtosen haastattelu 15.2.2008)

2. Elokuvasa 8 päivää ensi-iltaan esiintyvät eräät teatterin kummitukset. Monessa teatterirakennuksessa väitetään olevan oma kummituksensa. Seuraavassa artikkelissa kerrotaan Joensuun kaupunginteatterin kummituksesta. Tutustukaa artikkeliin ja luokaa oma kummituksenne ja kirjoittakaa sitten tarina omasta teatterin kummituksestanne.

"Joensuun kaupunginteatterilla on oma kummituksensa, joka on nimetty Hilpaksi. Teksti: Kirsi Komulainen

Kerrotaan, että Hilppa on näyttäytynyt ensimmäisiä kertoja Joensuun kaupunginteatterilla 1970-luvun alkupuolella, niihin aikoihin kun Maija-Liisa Ström ja Arto Heikkilä tulivat teatteriin näyttelijöiksi. Usein kun laulutaidoistaan tunnettu Ström oli ollut yksin

suurella näyttämöllä harjoittelemassa lauluja ja säästänyt itseään pianolla, oli hän havainnut vanhahkon naisen istuvan katsomossa, vaikka siellä ei olisi pitänyt olla ketään ja ovet olivat lukossa. Strömille oli ollut heti selvää, ettei katsoja ollut tästä maailmasta, mutta hän ei antanut sen häiritä.

Näyttelijä Arto Heikkilä kertoo epäilleensä kollegansa tarinoita oudosta fanistaan. Kerran harjoituksissa Artsi näki jonkun siniharmaapukuisen ja pitkätukkaisen naisen seuraavan harjoituksia näyttämön vieressä, mutta ei kiinnittänyt siihen mitään huomiota. Nainen lähti laskeutumaan näyttämön sivulta lämpiöön vieviä portaita ja samoja portaita nousi ylös joku työtovereista. Silloin Artsi tajusi, mitä oli nähnyt; ylöstulijan varjo näkyi seinällä, mutta alas menijällä varjoa ei ollut. Ylöspäin tullut ei myöskään ollut nähnyt vastaantulijaa, eikä Artsikaan enää naista tavoittanut, vaikka juoksi perään.

– Näin sen selvästi, pitkän aikaa se seurasi harjoituksia. Ei se jälkeen päin pelottanut, tuli jotenkin lämmin ja sydämellinen olo. Olisin halunnut muutaman sanan vaikka vaihtaa hänen kanssaan, Artsi kertoo.

Monikaan ei Hilppaa ole nähnyt, mutta kuullut on. Vuosikymmenien ajan Hilpalla oli ollut tapana kipittää korkokengissään tyhjiä ja pimeillä näyttämöillä, napsautella järjestäjän jo sammuttamia valoja päälle uudestaan ja uudestaan, hönkiä jäätävän kylmiä henkäyksiä pitkin käytäviä ja polkea öisin pimeässä puvustossa ompelukonetta.

Hilppa hävisi hetkeksi näyttämöltä, kun kaupungintaloa remontoitiin 1990-luvun lopulla. Mutta ei Hilppa kauas lähtenyt, laajensi vain reviiriään, sillä 2000-luvulla hänet on usein bongattu myös Teatteriravintolan tiloista. Monet ravintolan henkilökunnasta ovat kuulleet koputuksia ovelta, jonka takana on ollut vain tyhjä ja pimeä teatteriklubi. Humoristiseksi Hilppa heittäytyi, kun koputteli erälle naiselle komeron sisäpuolelta. Hilppa on myös hyräillyt tyhjällä klubilla ja tornikabinetissa ja kipitellyt lasiterassilla.

Muutamia vuosia sitten nuori näyttelijä, Riku, oli jäänyt näytöksen jälkeen seuraamaan jalkapallo-ottelua lämpiöön, mutta ei saanut enää selostuksesta selvää, kun näyttämöltä alkoi kuulua kovaa meteliä. Riku meni katsomaan, kuka siellä metelöi, mutta sekä näyttämö että koko talo oli tyhjä, olihan kello jo yksitoista illalla. Riku kaski Hilpan olla hiljempaa, mutta ei jäänyt ymmärrettävistä syistä katsomaan ottelua

loppuun, vaan lähti kiireen vilkkaa kotiin. Kostoksi häiriöstä Hilppa kokeili uudempaa tekniikkaa ja soitti keskellä yötä lukossa olevan järjestäjienhuoneen puhelimesta Rikun Helsingissä asuneen vaimon kännykkään merkkisoiton. Riku ei soittaja voinut olla, sillä hänellä ei ollut avainta huoneeseen.

Näyttelijä Seppo Timosen omakohtaisen kokemuksen ja tutkimuksen mukaan Hilppa on yllättänyt koputuksillaan ja hyräilyillään yleensä rakkauden huumassa eläviä tai muuten herkemmillä aisteilla varustettuja ihmisiä. Väitettä tukee se, että viime aikoina Hilpan huomiosta ovat saaneet nauttia nimenomaan kaupunginteatterissa tai ravintolassa työskentelevät rakastuneet nuoret parit.

Hilppaa luonnehditaan kiltiksi ja hyvälaatuiseksi kummitukseksi, mutta kyllä häneltä luonnottakin löytyy. Teatterin jo eläkkeelle jäänyt puvustaja Ulla Hirvonen teki joitakin vuosia sitten Joensuun päiväksi Hilppaa esittävän hahmon, joka ripustettiin näyttelyn ajaksi roikkumaan esirippuun.

Ulla ei muistanut purkaa hahmoa, vaan jätti sen johonkin nurkkaan virumaan. Yhtenä iltana puvuston valot eivät suostuneet sammumaan, ei edes ammattimiehen voimin ja seuraavana päivänä lensi seinälle kiinnitetty kynä parin metrin päästä Ullan jalkoihin. Ulla nosti kynän paikoilleen, mutta se lensi uudestaan. Siitä Ulla arvasi, että nyt on Hilppa hänelle suuttunut ja päätti purkaa kummituksen hahmon ennen kuin kulissipainotkin alkaisivat lennellä. Siihen loppui kynän heittäminen.

Kuka Hilppa on? 1900-luvun alussa kaupungintalon kellarissa ovat olleet kaupungin putkakopit ja on arvailtu, että Hilppa olisi joku vääryyttä kärsinyt ja kenties putkaan kuollut nainen. Mutta kukapa tietää, vaikka Hilppa olisi hiipinyt Joensuuhun jonkun näyttelijän mukana suuremmista teattereista. Kilpailu voi olla kovaa kummituksillekin.”

(http://www.karjalainen.fi/Karjalainen/K%C3%A4gi/hilppa__teatterin_kummitus_3432495.html)

Gootit ja muut nuorisotrendit

Elokuvassa 8 päivää ensi-iltaan on edustettuna eräs nykynuorison lifestyletrendi: gootit. Perehtykää pienryhmissä johonkin trendigenreen ja tehkää siitä pienet esittelyt muulle luokalle. Voitte keskittyä nykynuorison trendeihin tai laajentaa perehtymistä lähihistoriaan tai aina 1950-luvulle saakka.

Esimerkkejä nuorisotrendeistä:

2000-luku

- gootit
- fruitarit
- pissikset
- lolitat
- streittarit

1990-luku

- rap
- hiphop
- tekno
- grunge

1980-luku

- punkkarit
- jupit
- hevarit
- disco
- tedit eli fiftarit

1960-70-luku

- hipit

1950-luku

- lättähatut

Elokuvatähteys

Mikko Leppilampea voi pitää tämän ajan eräänlaisena elokuvatähtenä. Hän on näytellyt viime vuosina seuraavissa elokuvissa:

- * Helmiä ja sikoja (2003)
- * Keisarikunta (2004)
- * Paha maa (2005)
- * Kaksipäisen kotkan varjossa (2005)
- * Tyttö sinä olet tähti (2005)
- * Hairspray-musikaali (2005)
- * Saippuaprinssi (2006)
- * Joulutarina (2007)
- * Stone's War (2008)
- * 8 päivää ensi-iltaan (2008)

Lisäksi hän on levyttänyt ja juontanut Euroviisut. Pohtikaa yhdessä mistä aineksista ns. tähteys syntyy ja täyttääkö Mikko Leppilampi nämä vaatimukset. Tauno Paloa on pidetty suomalaisen elokuvan kirkkaimpana tähtenä. Vertailkaa Tauno Palon ja Mikko Leppilammen uria. Etsikää yhtäläisyyksiä ja eroja. Etsikää vastausta kysymykseen: ”Mikä tekee näyttelijästä elokuvatähden?”

Tähteyden muodostumisesta voi lukea mm. osoitteessa:

<http://ethesis.helsinki.fi/julkaisut/hum/musii/pg/jaakola/3luku.html>

tai Peter von Baghin teoksesta Tähtien kirja. Otava. 2006.

Mikko Leppilampeen voi tutustua:

<http://www.mikkoleppilampi.com/>

http://fi.wikipedia.org/wiki/Mikko_Leppilampi

<http://www.yle.fi/elavaarkisto/?s=s&g=4&ag=26&t=6&a=2836>

ja Tauno Paloon:

http://fi.wikipedia.org/wiki/Tauno_Palo

<http://www.yle.fi/ikimuistoinen/palo.html>

Tauno Palo: Käsi sydämellä, Tammi, 1969
Timo Martin, Pertti Niemi & Ilona Tainio: Suomen teatterit ja teatterintekijät, Tammi, 1974
Tony Latva & Petri Tuunainen: Iskelmän tähtitaivas - 500 suomalaista viihdetäiteilijää, WSOY, 2004
Suomen kansallisfilmografia 2-6, VAPK, 1991
Petri Nevalainen: Kaikkien aikojen Tauno Palo, Ajatus Kirjat, 2007

Elokuvan teemoja

8 päivää ensi-iltaan on romanttinen komedia. Tästä huolimatta elokuvassa käsitellään ja sivutaan monia vaikeita asioita kuten kuolemaa, vanhempien yletöntä kunnianhimoa, traumoja, esiintymiskammoa, vaikeaa äiti-tytär – suhdetta, lesboutta, kateutta, pettämistä, itsetuhoisuutta, syöpää jne. Miettikää millä tavalla asioita elokuvassa käsitellään ja mihin roolihahmoihin nämä vaikeat asiat kiteytyvät. Pohtikaa myös miten on mahdollista, että romanttinen komedia, jonka tarkoitus on naurattaa ja viihdyttää pitää sisällään näitä aineksia?

Oppimateriaalin on laatinut äidinkielen ja viestinnän opettaja Marjaana Mitikka.

Oppimateriaalin on tuottanut Anna-Liisa Puura-Castrén Koulukinosta.